

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 683/2021
07.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника АА и ББ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Павле Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2383/20 од 28.10.2020. године, у седници већа од 07.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2383/20 од 28.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 763/2019 од 20.07.2020. године тужбени захтев се делимично усваја па се обавезује тужени да тужиоцу АА исплати 11.117.065,50 динара са законском затезном каматом почев од 20.07.2020. године до исплате и тужили ББ износ од 11.117.065,50 динара са законском затезном каматом почев од 20.07.2020. године па до исплате, те да тужиоцима накнади трошкове поступка у укупном износу од 382.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, све у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења. Преко досуђеног износа сваком од тужиоца по 11.117.065,50 динара са законском затезном каматом од 20.07.2020. године па до траженог износа од 12.110.490,81 динар са законском затезном каматом од 20.07.2020. године до исплате, тужбени захтев се одбија.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2383/20 од 28.10.2020. године жалба туженог се одбија а пресуда Вишег суда у Новом Саду П 763/2019 од 20.07.2020. године потврђује у побијаном делу којим је усвојен тужбени захтев тужилаца и одлучено о трошковима поступка. Захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка се одбија.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности нити је у поступку пред дугостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП, на коју повреду указује ревизија, јер је другостепени суд ценио жалбене наводе и о истима се изјаснио у образложењу, а што је превасходни задатак другостепеног суда.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су сувласници на грађевинском земљишту у ... које је уписано у лист непокретности број ... КО ... и то свако од њих на по једној половини од парцеле ... и свако у по 3179/6606 на кп. бр. .../.... Тужиоци су то земљиште наследили од својих правних претходника а који су исто користили као пољопривредно. У току 2012. године тужиоци су спровели парцелацију наслеђених непокретности на који начин је настала парцела број ... и парцела број .../.... Делови тих парцела се користе као јавна површина и то парцела .../... са површином од 28,62 ара ушла је у састав улице оснивача ..., улице ... и улице ... у насељу ... . Парцела број ... је целом површином од 4,47 ари у састав улице ... у истом насељу. Тржишна вредност ових парцела по ценама на дан пресуђења износи 59 евра за 1м2, односно 6.932,00 динара за м2. Обе парцеле су обухваћене планом регулације насељеног места ... као јавна површина, улица, а то су и у природи. Имају електроенергетску мрежу и улично осветљење. Улица ..., којој обе парцеле припадају, има све инсталације предвиђене за улицу и носи таблу са називом улице. Исто важи и за улицу оснивача ... а улица ... је у фази изградње, насута је туцаником, поседује водовод, канализацију, гасну мрежу и друге инсталације и предвиђена за улицу локалним планом регулације насеља.

Полазећи од напред наведеног, нижестепени судови налазе да је предметно земљиште приведено урбанистичкој намени односно да су тужиоци лишени државине истог без спроведеног поступка те да им отуда припада право на накнаду тржишне вредности наведених парцела по ценама на дан пресуђења. Правни основ за такав закључак нижестепени судови налазе у Протоколу 1 уз Европску конвенцију о заштити људских права као и у одредбама Устава Републике Србије а тим актима се јемчи мирно уживање имовине и других имовинских права стечених по закону при чему се право својине може одузети или ограничити само у јавном интересу који је утврђен законом уз накнаду која не може бити нижа од тржишне.

Код чињенице да су тужиоци сувласници спорног земљишта и да су фактичким радњама органа под контролом туженог лишени државине на истом, као и да је то земљиште фактичким радњама органа под контролом туженог приведено намени која је утврђена планским актима туженог те да се и користи у те сврхе – као улица, дакле као јавна својина туженог, правилно су закључили нижестепени судови да тужиоцима за одузето земљиште (фактички експрописано) припада накнада која не може бити нижа од тржишне. То што у овом поступку није утврђено да се ради о земљишту у јавној својини туженог, а што се истиче у ревизији, не може бити основ за побијање нижестепених одлука, јер такав захтев је у току поступка могао да истакне и тужени. Што се тиче висине накнаде односно утврђене тржишне вредности предметног

земљишта до исте су судови дошли обављеним вештачењем. При томе, није споран став ревизије да је на вредност тог земљишта утицао и ниво инфраструктурне опремљености земљишта, али је то последица фактичке експропријације, односно нелегалног заузимања туђег земљишта. Када се спроводи одговарајући поступак (експропријација, изузимање и слично) тада је од значаја за одређивање висине накнаде шта је било предмет тог поступка и тада се узима стање ствари у том моменту. Код нелегалног заузимања земљишта битан је моменат одлучивања о накнади, поред осталог и зато што су тужиоци од момента фактичког заузимања земљишта били лишени могућности његовог коришћења и добити од истог.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, то је одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић